

OSTAVI TRAG NO 19.

NEČTO VIŠE

ČASOPIS ZA MLADÉ

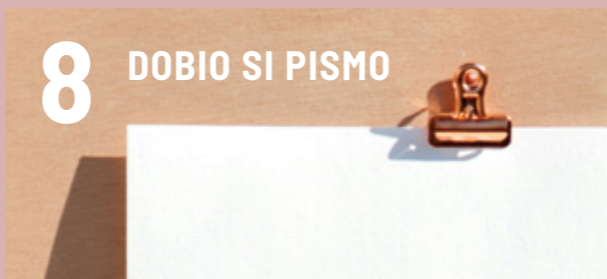
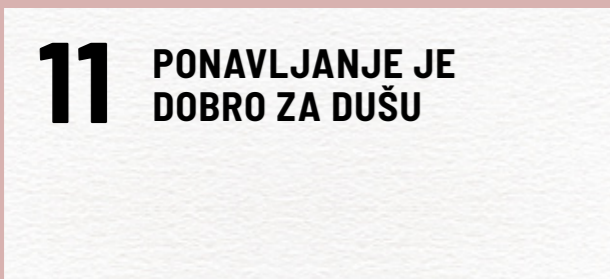
2 HRABROST

4 KAKVE VEZE MOJI
NAJDRAŽI FILMOVI
IMAJU S BOGOM?

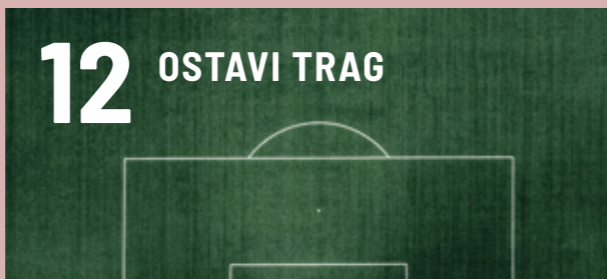
6 ZAPAMĆENI

8 DOBIO SI PISMO

9 I MLADI MOGU
DIJELITI10 SNAŽNO
SVJEDOČANSTVO11 PONAVLJANJE JE
DOBRO ZA DUŠU

12 OSTAVI TRAG

14 INTERVJU

15 OSTAVI TRAG I ŽIVI
ZA VJEČNOST

RIJEČ UREDNICE

MATEJA STOLNIK VUGREK

Dragi mladi čitatelji,

prije svega želim reći kako mi je drago što držite ovaj časopis u svojim rukama. Nadam se kako ćete naučiti nešto novo i kako će vaši životi biti blagoslovljeni onime što ćete čitati i naučiti. Vjerujem da ga možete podijeliti barem s još jednom osobom čiji život možete obogatiti za jedno novo iskustvo. Temom ovog časopisa želimo vas ohrabriti i potaknuti da već sada počnete razmišljati kako ostaviti trag. Kada govorimo o ljudima koji ostavljaju trag, ne mislimo na poznate osobe ili na one s nadnaravnim

moćima. Upravo ti već danas možeš živjeti promijenjenim načinom života, naučiti tko te stvorio, zašto i zbog čega je vrijedno živjeti. Ako odlučiš dati šansu Bogu, krenut ćete zajedno u avanturu života. Naučit ćeš kako te je On stvorio s darovima, talentima i vrijednostima koje su namijenjene baš tebi. Njima možeš biti na blagoslov mnogima oko sebe, a dotakneš li ili promijeniš život barem jedne osobe, ti već ostavljaš trag.

MATEJA STOLNIK VUGREK

Pozivamo vas da nam se slobodno javite putem e-maila s komentarima i prijedlozima jer ćemo neke od vaših prijedloga tema o kojima biste voljeli da pišemo objaviti već u sljedećem broju. Također, ako imate bilo kakvu potrebu ili pitanje, slobodno nam se javite. Ako to zatražite, vaš će identitet ostati skriven ostalim čitateljima, a naš će vrijedni tim odgovorom na vaše pitanje pomoći i ostalima. Tim Nešto više voli nagrađivati, tako da će jedan od vas koji nam se prvi javi putem e-maila dobiti vrijednu nagradu.

Jedva čekamo da nam pišete!

NAŠU E-MAIL ADRESU MOŽETE NAĆI NA POLEĐINI ČASOPISA

HRABROST

Hrabrost ne isključuje strah. To je kada krenete poduzeti nešto unatoč strahu.

Samo usputnim pogledom na naš svijet, možemo vidjeti mnogo tragedije, tuge slomljenih srca, nevolja i neuspjeha. Raspadaju se prijateljstva, brakovi, poslovi, zdravlje i često se osjećamo neuspješnima. Mnogi su u očajnim situacijama koje se čine da su dio naših života. Kako se nosimo s njima? To je pravo pitanje. Mnogo knjiga i teorija napisano je na tu temu. Preplavljeni smo knjigama za samopomoć, ali postoji puno jednostavniji alat za pomoć, koji su mnogi zaboravili. Dozvolite mi predložiti vam kako HRABROST može pomoći. Često ne postoje jednostavni odgovori. Tražimo nešto, no često je hrabrost sve što trebamo i zapravo tražimo.

Hrabrost ne isključuje strah. To je kada krenemo poduzeti nešto unatoč strahu. Potrebna nam je kada smo sami i kada se trebamo suočiti sa svojim problemima i kada nam nitko drugi ne može pomoći. Hrabrost je kada iskoračimo u vjeri, vjerni smo Bogu i slijedimo Njegove upute za život i kad nam se to ne da i kada svijet kaže da smo u krivu. Kada zauzmemo stav, izgovaramo potrebne riječi i krenemo u akciju. Nismo hrabri kada se sakrijemo negdje u kut i žalimo sami sebe. Isus je to rekao na ovaj način u Mateju 14,27: „Budite hrabri! To sam ja. Ne bojte se!“ Pavao je to rekao na ovaj način u 1 Korinćanima 16,13-14: „Budite oprezni! Stojte čvrsto u vjeri! Budite hrabri, budite jaki! Sve što radite, radite s ljubavlju.“

Andrew Johnson dao nam je izazov: Ako čovjek ne posjeduje vrlinu hrabrosti, on nema nikakvu sigurnost da posjeduje neku drugu vrlinu.

Hm, da, vidimo da hrabrost može pomoći. Uz to moramo ostati čvrsti i postojani, krenuti naprijed i biti poslušni pravim stvarima u životu, ali kako to činimo?

SAVJETI
KOJI MOGU
POMOĆI:

POSVETITE SE SVOME ŽIVOTU

Nemojte stajati u sjeni. Posvetite se odnosu s Isusom i ostanite čvrsti u tome. Budite uvjereni i uključeni. Znajte tko ste u Isusu i ostanite u Njemu.

ISPUNITE MISLI POZITIVNIM STVARIMA

Nikada ne mislite na ove tri stvari: na strah, da ne možete ili da ne možete nikada. Razmišljajte o snazi, istini, Bogu, ljubavi i poslušnosti.

NIKADA NEMOJTE ODUSTATI

S vjerom u Boga, uvijek znajte i živite, znajući Njegovu snagu i ljubav, koja nam pomaže i podiže nas kad treba.

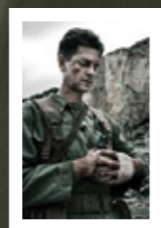
POMAŽITE I SLUŽITE DRUGIMA

Mi smo stvoreni da pomažemo i služimo drugima. Naš je duh ispunjen kada pomažemo drugima.

Na nama je da odlučimo hoćemo li biti plašljivi i sakriti se kad se suočimo s nevoljama. Već danas odlučite biti osobe koje se suočavaju sa strahom. Upamtite, Bog nam nije dao duha strašljivosti, nego duha snage, ljubavi i samokontrole.

GARY D. TALIAFERRO

KAKVE VEZE MOJI NAJDRAŽI FILMOVI IMAJU S BOGOM?

Što je ispravno, a što nije?

Prije 110 godina započeo je tzv. VELIKI RAT (eng. *The Great War*). Prvi svjetski, globalni rat koji je pokrio cijeli svijet svojim tamnim plaštem od kojeg su se ljudi razboljeli velikim strahom, panikom i nemirrom. Očevi, braća i sinovi odlazili su od kuće u neku daleku zemlju i tamo čučali u prljavim, blatnjavim i smrdljivim iskopanim rupama u zemlji koju su zvali rovovima. Za to vrijeme neprijateljska vojska također bi čučala u svojim rovovima te bi svako malo netko podigao glavu pa skoro bio upucan od strane druge vojske. Zamislite taj jad! Biti u gužvi ljudi koji sjede mjesecima u istoj rupi, gladni, prehladeni, bolesni i bez pravog wc-a.

A u to vrijeme nešto se novo pojavilo u Parizu, u Francuskoj. Novi stil izražavanja i umjetničkog stvaranja; to je bila filmska industrija! Istina, u početku je film bio znanstveni pokus. Ali naknadno je postao medij masovne zabave i komunikacije, a danas je jako vrijedna industrija (npr. *Dune*, drugi dio zaradio je 711,844,356 dolara - jedan film skoro milijardu dolara!)

Sada se moramo zapitati zašto se ovaj članak nalazi u vašem najdražem časopisu. Kakve veze Prvi svjetski rat i filmovi imaju s Bogom i duhovnim svijetom? Kao što je naš najbolji Učitelj uvijek svojim učenicima odgovarao protupitanjem, tako ću i ja vama odgovoriti ovim protupitanjem: *A zašto je Bog dozvolio Prvi svjetski rat? Ima li u našim filmovima nešto više od komedije, pucnjave i eksplozija?*

Ukoliko su naši prapradjedovi, praprastričevi i prapraujaci, odnosno vojnici preživjeli četiri godine ratovanja u rovovima (40 milijuna njih nisu), doma su se vratili svejedno drugačiji/promijenjeni. Bilo je mnogih koji su se vratili, ali psihički su i dalje ostali u tim groznim rupama u zemlji, bombardirani sa svih strana. Zbog takvih mentalnih bitki odjednom su se i drugi ukućani, žene i djeca pronašli zajedno s njima u jednoj novoj bitci baš u svojim domovima! Strašne su bile psihičke ozljede tih muškaraca, toliko strašne da su očajnički tražili neki *ispušni ventil* ili način da se izraze i sa svijetom podijele ono što ih je dugo mučilo u glavi. Kada se filmska industrija pojavila u

njihovim gradovima, puno je ljudi moglo suosjećati s njima i bolje razumjeti svoje vojne veterane kada su vidjeli snimke rata i bitki. No, ovdje priča nije stala. Ti su ljudi odlučili izražavati se u svojim filmovima kao što se slikar izražava svojom umjetnošću. Njima cilj nije bio samo dodati što više akcije i zabave u film, već kroz film ispričati svoja razmišljanja, stvari koje su ih mučile. Nakon rata i gledanja toliko jada i smrti, također su često zaključivali svoje filmove egzistencijalnim i teškim pitanjima:

Zašto je Bog nekada tih i što se događa nakon smrti? - Sedmi Pečat (The Seventh Seal).

Kako se boriti protiv nepravde među prebogatima i presiromašnima? - Parazit, 2019.

S druge strane, znamo da nas filmovi mogu inspirirati i ohrabriti. Spider-Man Novi svijet (*Spider-Man: Into the Spider Verse*) pomaže nam da naučimo koliko je važno oslanjati se na ljude i boriti se sa životnim nedaćama kako bismo spasili sebe i druge. Greben spašenih (eng. *Hacksaw Ridge*) uči nas da prava vjera zahtijeva nepokolebljivu predanost i hrabrost da se zauzmeš za svoja uvjerenja, čak usprkos nedaćama i protivljenjima.

Ono što moramo prepoznati je da je (skoro) svaki film napravljen s razlogom. Redatelj želi nešto podijeliti; svoja razmišljanja, pogled na svijet ili filozofska pitanja za koja nas poziva da i mi o njima razmislimo. Filmovi su prije svega ispušni ventil kreatora, njegov dnevnik misli i opservacija. I gotovo je uvijek tu negdje i pitanje našeg postojanja, naših odnosa s drugima i moralno pitanje: *Što je ispravno, a što nije?* Tek kada izađemo iz zone komfora kao i oni vojnici te počnemo ozbiljno promišljati o životu, korijen pitanja svede se na naše postojanje i razlog postojanja. Što nam je činiti?

Zaključno, ono što najviše dira i dotiče publiku je žrtvovanje za druge: tata koji se žrtvuje za svoju djecu, prijatelj za svoga prijatelja. Sve je to započelo originalnom pričom Isusa koji se žrtvovao za nas **jer je Bog tako ljubio svijet da je dao svoga jedino-rođenog Sina, da svi koji vjeruju ne propadnu, već da imaju život vječni (Ivan 3,16)!**

MARIN BOGEŠIĆ

I ZAPAMĆENI

Želimo učiniti nešto u ovom životu što je važno...

Bog je suosjećajan prema nama u našoj slabosti i velikodušan prema nama...

Najraniji ljudi u usmenoj i pisanoj povijesti otkrivaju želju da ih se sjeća nakon smrti. Treba spomenuti samo neke epske junake poput Gilgameša, Beowulfa, Sundiate, Odiseja... I mi poput njih želimo učiniti nešto kako bismo zacementirali svoje mjesto u povijesti. Kako se ispostavilo, oni su to svakako učinili. Djela o njima se čitaju i raspravlja se o njima čak i u naše moderno doba. Ljudi današnjice nisu drukčiji. Želimo učiniti nešto u ovom životu što je važno, nešto što će uzdići naša imena u carstvo zapamćenih. Dakle, marljivo učimo, uporno vježbamo i pažljivo govorimo. Društvene medije koristimo za stvaranje slike. Pratimo hirove kulture, tražeći popularnost i razumijevanje.

Postoji problem sa životom koji se živi na ovaj način. To nije učenje, praksa ili govor, nego je to motiv. Živjeti život koji je usredotočen samo na pamćenje vodi u sebičnost i udaljevanje od poniznosti. Usredotočenost na sebe izbacuje s puta druge važne vrste usredotočenosti, što vodi u život pun razočaranja i uzaludnosti.

Postoji bolji način. To je živjeti život usmjeren na Gospodina. Psalam 103 pruža svojevrsni nacrt koji nam pomaže razumjeti kako se usredotočiti na Boga.

Otvora se slavljenjem Gospodina:

„Blagoslivljaj Jahvu, dušo moja, i sve što je u meni, sveto ime njegovo! Blagoslivljaj Jahvu, dušo moja, i ne zaboravi dobročinstva njegova: On ti otpušta sve grijeha tvoje, on iscjeljuje sve slabosti tvoje; on ti od propasti čuva život, kruni te dobrotom i ljubavlju; život ti ispunja dobrima, k'o orlu ti se mladost obnavlja.“

Slavljenje Boga nije prazno, besmisleno ili neutemeljeno. Ta se hvala prinosi Bogu jer je On toga dostojan. Njegova djela čine ga hvale vrijednim. Boga se vrijedi sjetiti jer On oprašta, liječi, otkupljuje, kruni i zadovoljava.

Psalam dalje raspravlja o Božjoj „pravednosti i pravdi za sve koji su potlačeni“, koristeći kao dokaz Njegov odnos s Mojsijem i Izraelom. Vidimo da je Bog milosrdan, dobar i ljubazan. On iskazuje ljubav prema onima koji ga se boje. Njegova je ljubav velika „koliko su nebesa iznad zemlje“. Zapravo, On je od nas uklonio naše prijestupe. Daleko su od nas „kao što je istok od zapada“.

Nadalje, Bog nam nudi dar sjećanja. Stih 14 kaže da „On poznaje naše tijelo; sjeća se da smo bili prah“. Bog je suosjećajan prema nama u našoj slabosti i velikodušan prema nama u prolaznoj prirodi naših života. Mi smo poput trave i cvijeta, živimo kratko i onda nestanemo. Bog je onaj koji traje - On je vječan. „Gospodin je utvrdio svoje prijestolje na nebesima i njegovo kraljevstvo vlada nad svim.“ Unatoč ovoj velikoj razlici u našim naravima, Bog nas pamti i razumije.

Psalam se vraća na slavljenje na kraju. Podsjeća sve ljude i sve stvorenje da ga slave.

„Blagoslivljajte Gospodina, vi anđeli njegovi, vi moćni koji vršite njegovu riječ, slušajući glas njegove riječi. Blagoslivljajte Gospodina, sve njegove vojske, njegovi službenici, koji vršite njegovu volju! Blagoslivljajte Gospodina, sva djela njegova, po svim mjestima njegove vlasti. Blagoslivljaj, dušo moja, Gospodina!“

Važno je da nas se sjećaju i nakon smrti, ali ne na način kako to ocrtava naša kultura.

Od Boga smo dobili dar sjećanja. On misli na nas i razumije nas. Kada to prihvatimo, to nas dovodi do vječnosti - vječnosti u kojoj će nas se sjećati i u kojoj ćemo biti zauvijek voljeni.

SUSAN SAMPLES

Dobio si pismo

Pisma ohrabrenja, poduke i nade

Jeste li ikada čuli za Poslanicu Timoteju? Naime, poslanica nije ništa drugo nego poslano pismo. Pavao ovdje ohrabruje svog prijatelja Timoteja, kao što i mi svi često trebamo ohrabrenje od svojih prijatelja. Nekada su se poruke slale pismom dok se danas za prijenos poruka koriste mobiteli, telefoni, e-mailovi i društvene mreže. Putem njih komuniciramo jedni s drugima neovisno u kojem se dijelu svijeta nalazimo. Iako nam tehnologija uvelike olakšava rad i komunikacija je brža, princip je ostao isti – i dalje volimo pisati jedni drugima. Pisani način izražavanja i dalje je snažan alat jer želimo dijeliti stvari jedni s drugima.

Pročitajte što vam Bog želi reći kroz poslanicu.

MATEJA STOLNIK VUGREK

ŠTO MOŽEMO NAUČITI IZ DRUGE POSLANICE TIMOTEJU?

Bog nam nije dao duha strašljivosti, nego sile i ljubavi i razbora.

2 TIM 1,7

Ako smo s Kristom umrli, s Njime ćemo i živjeti.

2 TIM 2,11

Ako ustrajemo, s Njim ćemo i kraljevati, ako ga niječemo, i On će nas zaniijekati.

2 TIM 2,12

Trebamo se kloniti mladenačkih požuda i težiti za pravednošću, vjerom, ljubavlju i mirom.

2 TIM 2,22

Božja riječ može nas učiniti mudrim za spasenje po vjeri koja je u Kristu Isusu.

2 TIM 3,15

Onaj tko voli Božju riječ, može biti potpun i opremljen za svako dobro djelo.

2 TIM 3,17

Pozvani smo da se dobro borimo, završimo utrku i sačuvamo vjeru.

2 TIM 4,7

Pobjednički vijenac, nagrada za ispravan život očekuje one koji vole Boga.

2 TIM 4,8

I MLADI MOGU DIJELITI

U Prvoj poslanici Timoteju 4,12 piše: „Ne daj da te itko prezire jer si mlad, nego budi primjer vjernicima u govoru, ponašanju, ljubavi, vjeri i čistoći.” U životu ljudi često ne slušaju što mlada osoba ima za reći. Oni zanemaruju ono što mlada osoba govori i umjesto toga odlaze drugima po savjete ili primjer kako živjeti. Ali Pavao dijeli u 1. Timoteju da bismo trebali prenositi evanđelje i pokazati drugima primjer kako živjeti umjesto da šutimo. Spominje nekoliko načina na koje možemo ostaviti svoj trag.

Jedan od prvih načina na koji Pavao govori o tome kako bismo trebali biti primjer drugima jest govor. Način na koji govorimo može utjecati na druge pa bismo trebali govoriti riječi koje izlaze iz naših usta na način da slavimo Isusa i vodimo se primjerima iz Biblije. Osim toga, ako nevjernici vide bezbožne ili štetne riječi koje dolaze iz usta vjernika, možda se ne žele sprijateljiti s Isusom i učiti o Isusovoj dobroti.

Još jedan od načina na koji možemo dati primjer je ponašanje. Gledajući naše ponašanje, drugi mogu naučiti više o tome tko su Kristovi vjernici. Način na koji se prema drugima odnosimo kao kršćani često se ističe nevjernicima. Jednostavan čin ljubavi prema bližnjemu može u njihovom srcu potaknuti zanimanje za to tko je Bog.

Postavljanje primjera drugima u ljubavi još je jedan način na koji Pavao govori o tome kako možemo ostaviti svoj trag. Nismo savršeni, ali Bog jest. Kao mladi vjernici možemo moliti Boga da nam pokaže kako voljeti ljude oko sebe. Kada smo ljubazni i pokazujemo ljubav prema drugima, možemo ostaviti svoj trag gdje god idemo.

Dodatni način na koji možemo biti primjer je da smo u vjeri. Ono što je Isus učinio za nas na križu najbolji je dar koji je itko mogao primiti. Dao nam je Isusa. Samo trebamo vjerovati da smo grešnici i da ga trebamo. Kad dijelimo svoju vjeru s drugima i živimo kao primjer, tad nevjernici također mogu prepoznati svoju krajnju potrebu za Isusom.

Na kraju, Pavao kaže da možemo biti primjer drugima u čistoći. Ne možemo samo reći da smo kršćani, a da se tako ne ponašamo. Moramo pokazati da smo kršćani svojim načinom života i načinom na koji živimo, a ne samo kako riječima govorimo da živimo. Možemo biti primjer drugima u vjernosti.

Samo zato što smo mladi ljudi u ovom svijetu, ne znači da ne možemo pokazati drugima primjer tko je Krist. Možemo dopustiti Kristu da sja kroz nas u načinu na koji govorimo, djelujemo, volimo druge, vjerujemo u ono što je Isus učinio za nas i kako držimo svoju riječ. Iako smo mladi, možemo ostaviti svoj trag.

CALLIE SMITH

Snažno svjedočanstvo Svena Müllera

U nastavku
pročitajte drugi dio
snažnog svjedočanstva.
Prvi dio svjedočanstva nalazi
se na www.nestovise.hr
pod rubrikom
časopisi.

Nažalost, svoju mržnju odjednom više nisam mogao sakriti i počeo je period koji je bio jako težak za mene. Borba za prava, ozbiljne svade oko malih stvari. Nisam htio priznati da ista može raditi kako treba. Samo sam pronalazio greške i skupa s braćom i sestrom urotio sam se protiv njega. Znali smo kod njega pronaći sve mane koje postoje. Naime, ponos mi nije dao da promijenim perspektivu niti da imam razumijevanja. Nisam ni pomislio da je za mog oca započeo rat u kojem je izgubio ženu. Moj otac ostao je sam s petero djece. U tim trenucima samo sam vidio sebe. Ali vjerujem iskreno da je Bog djelovao u mom životu i nije mi dao da živim u gorčini. I s vremenom mi je omekšao srce i dao snage da se molim da ga volim. Da vidim da se trudi i da budem zahvalan na tome što radi dobro te da ga ne osuđujem za stvari koje ne može pružiti jer ih nikad nije imao priliku naučiti. Puno sam pričao sa starijim prijateljima, uzorima i pomogli su mi da sve ono što sam znao u teoriji i primijenim. I kroz neka tri mjeseca truda i rada naš je odnos procvao. Sad mi je baš taj otac kojeg nisam mogao smisliti primjer i uzor te dobar prijatelj. Pišući ovo, iskreno shvaćam da tad nisam očekivao da ću to ikad reći. U tom su periodu počeli polako i popuštati s mjerama za koronu i normalniji život dijelom je već bio moguć. Prijatelj i ja razmišljali smo o tome kako bi bilo vrijeme da možda odemo u studentski stan i da se odvojimo od svojih. Ja sam mogao ići čiste savjesti znajući da kod kuće ne ostavljam nered, već da su odnosi dobro izgrađeni. Tako je prošlo još godinu i pol studija, sporta i, sve u svemu, lijepog studentskog života. I rado bih sad završio time da sam završio studij i sad čekam sljedeći veliki korak u životu. No, na trećoj godini primijetio sam neke zdravstvene probleme: umor, oticanje, bolovi, redovite mučnine i još hrpu simptoma. Nije mi bilo jasno što se događa, mislio sam da sam premlad i da nije nešto ozbiljno. Cijeli sam život u sportu i zdrav, možda samo nisam dobro tu noć spavao. To sam si stalno govorio dok mi jednom noge nisu skroz otekale da sam jedva hodao.

Kako to nije prolazilo neka tri dana, odlučio sam otići na hitnu ne znajući što očekivati. I, nažalost, iz vađenja krvi brzo su shvatili da sam u zadnjem stadiju propadanja bubrega. Od tog trenutka sve mi se promijenilo. Nema više sporta, prehrana se mijenja u potpunosti, nema izlaženja na sunce, trebam ograničiti unos tekućine u danu i uzimati šake lijekova do kraja života. Čitajući cijelu ovu priču, možda si razmišljate, pa gdje je kraj ovoj nesreći i nevoljama. Moj je stav drukčiji. Zahvalan sam Bogu što mi je dao iskustva u životu gdje sam bio prisiljen osloniti se na Njega kroz teške situacije. I da uvijek znam da mu mogu doći. Od dijagnoze je prošlo šest mjeseci i završio sam na dijalizama bez ikakve bubrežne funkcije. Još prije 50 godina to bi bila sigurna smrt, a ja danas mogu uživati u svakakvim stvarima. Na dijalizama sam oko godinu i pol i proživio sam svašta, od teških terapija do nesanica koje traju tjednima. Faze depresije kao nuspojave silnih lijekova. Nažalost, znam svaki kutak bolnice i svih 26 doktora po imenu. Studij mi je odjednom sto puta zahtjevniji nego što je bio jer mi se tijelo raspada. Ne znam koje su mi mogućnosti u budućnosti, hoće li transplantacija biti dugoročno rješenje ili je ovakav život ono na što se trebam naviknuti. Ali vjerujem da se sve događa s razlogom i vjerujem da u životu mijenjamo traume za mudrost i suosjećanje. Danas mogu razgovarati i razumjeti ljude oko sebe na način na koji nisam mogao ni sanjati. Ne mogu vam opisati kakav je osjećaj kad imam dobar dan, i ništa me ne boli ili ne muči i mogu izaći van na zrak. Jako sam zahvalan na ljepoti prirode, na pogledu na more i na svim prijateljima koje imam. Naučio sam cijeniti svoje i tuđe vrijeme i voljeti druge, a ne samo sebe. I cijena svih tih lekcija zapravo je bila mala jer prije svega ovoga nisam ni živio. Zahvalan sam što mogu još toliko toga, samo sam nekad fizički ograničen. Na kraju sa sigurnošću mogu reći da sve ovo „malo“ što mi je ostalo želim u potpunosti dati Bogu da koristi. I tako sam ja najveći pobjednik u priči.

MATEJA STOLNIK VUGREK

PONAVLJANJE JE DOBRO ZA DUŠU

PSALAM 136,1-9

*Zahvaljujte BOGU jer je dobar,
vječna je Njegova ljubav.
Zahvaljujte Bogu svih bogova,
vječna je Njegova ljubav.
Zahvaljujte moćnom Gospodaru,
vječna je Njegova ljubav.*

*Slavite onoga koji čini velika čuda,
vječna je Njegova ljubav.
Slavite mudroga koji je nebo stvorio,
vječna je Njegova ljubav.
Zemlju je na vode položio,
vječna je Njegova ljubav.
Velika svjetlila je načinio,
vječna je Njegova ljubav.
Sunce da grije i vlada danju,
vječna je Njegova ljubav.
Mjesec i zvijezde da sjaje noću,
vječna je Njegova ljubav.*

*Ostatak Psalma možete pročitati u svojim Biblijama.

RAZMIŠLJAT ĆU O TVOJIM PREKRASNIM UČENJIMA

Ponavljanje je moćan učitelj. Ako nešto radite svaki dan, postajete sve bolji u tome. Ponekad je ponavljanje automatski. Želite li učvrstiti ideju u svojim mislima, ponavljajte ju.

Psalam 136 koristi moć ponavljanja. Ovaj Psalam slavi Boga za ono što je učinio. U isto vrijeme uči ljude o povijesti Izraela. Ako ne znate puno o Starom

zavjetu, Psalam 136 može vam dati sažetak što je Bog učinio za ljude u Izraelu. Svaki stih govori nam što je Bog učinio naglašavajući to te ponavlja re-dak: vječna je Njegova ljubav. Ovaj Psalam započinje stvaranjem svijeta i dalje opisuje izlazak iz ropstva u Egiptu te sve borbe u vezi s tim događajem. Podsjećá nas što je Bog učinio za svoje ljude poput čuda i izbavljanja iz patnje i nasilja. Psalam 136 opisuje da bez obzira na situacije koje imamo u životu, kao što ih je i Izrael imao, Njegova vjerna ljubav traje zauvijek.

PRIMI BLAGOSLOV OD BOGA

Što je Bog učinio u tvome životu? U životu tvoje obitelji? Što je Bog učinio prije nego što si se ti rodio? Kako je to utjecalo na tebe? Uzmi si vremena i razmisli o tome. Zapiši ukratko neke događaje i nakon toga zapiši: vječna je Njegova ljubav.

Pospremi to na neko mjesto da se uvijek možeš prisjećati te istine.

NEĆU ZABORAVITI TVOJE RIJEČI

Izaberite sljedeće retke Psalma 136,1-3, 136,4-9, 136,10-15, 136,16-22. Pročitajte te kratke stihove tri puta. Nakon svakog čitanja zastanite nakratko i razmišljajte o tome kako je vječna Njegova ljubav.

BOG SLUŠA KADA SE MOLIMO

Dobri Oče, slavim Te zbog Tvoje vjernosti koja traje zauvijek. Hvala Ti što si uvijek tu za mene i pokazuješ mi put kojim trebam ići. Toliko sam zahvalan/a za Isusa koji nas je spasio. U Njegovo ime, amen.

Slični Psalmi ovome:

Psalam 42, Psalam 118 i Psalam 130.

OSTAVI TRAG

...što je ispravan put? Što ako zalutam?

„Ja sam put, istina i život. Nitko ne dolazi k ocu osim po meni.“

(IVAN 14,6)

Jako volim nogomet. Pratim nogomet, gledam ga sam ili u društvu, uživo ili snimke, čitam vijesti o nogometu, čak ga i igram svaki ponedjeljak. Kao dječak, sanjao sam da ću postati slavan nogometaš, da zabijam lude golove, da postanem kao Luka Modrić danas. No, to se nije dogodilo. I sigurno se neće dogoditi jer imam pedeset godina. Pedeset godina, čovječe! Pola je stoljeća iza mene. Svakoga dana postajem sve svjesniji svoje prolaznosti. Kako starim, igram sve slabije, a ne sve bolje. Postajem i sve svjesniji činjenice da smo ovdje na ovome svijetu samo kratko vrijeme i da se naši snovi ili nade često ne pretoče u realnost. Ali čak i da postanu stvarnost, jesu li stvarno to vrijedni snovi? Nema ništa loše u tome da netko postane slavan ili popularan, da je izumitelj, filozof, nogometaš ili znanstvenik. Neki od vas koji čitate ovo, možda ćete i ostaviti neku vrstu traga iza sebe. No, što sam stariji, pitam se što je najvrijednije ostaviti iza sebe, kakvu vrstu traga? S ovoga svijeta ništa neću moći ponijeti sa sobom. Nikakvu nekretninu, auto, akademsku titulu, slavu ni moć. Kako onda mogu ostaviti trag – učiniti da moj život nešto znači, da sav ovaj trud nije bio uzalud, da ima vječnu vrijednost? U svom sam razmišljanju došao do nekoliko zaključaka.

Ako želim ostaviti trag, nešto trajno i vrijedno, moram biti siguran da na pravom putu ostavljam trag. Kaže Božja riječ u Mateju 7,13-14: „Uđite na uska vrata, jer široka vrata i prostran put vode u propast“. Mnogo ljudi ide tim putem. No uska vrata i tijesan put vode u život, a malo ih je koji ga nalaze!“ Stoga, moram pažljivo birati kojim putem idem. Ali što je ispravan put? Što ako zalutam? Jer mnogi se putevi čine ispravni na početku. Isus nam pomaže u Ivanu 14,6 kada kaže: „Ja sam put, istina i život. Nitko ne dolazi k ocu osim po meni.“ Znači, taj uski put, onaj koji vodi u život i na kojem trebam ostaviti trag je Isus, zajedno s Njim. Ako ne slijedim taj put, promašit ću, otići kroz široka vrata u propast i neću iskusiti pravu istinu i život. Ni da postanem Luka Modrić, ne bi ništa značilo. Jedino s Isusom, kad slijedim njega, mogu iskusiti pravu sreću i zadovoljstvo. Jedino na tom putu vrijedi ostaviti traga.

U redu, sad znamo što je put, ali kako da ostavimo trag – kako to izgleda u praksi? Dio odgovora daje nam apostol Pavao u Poslanici Kološanima 4,2-4 gdje kaže: „U molitvi ustrajte, u njoj bdijte sa zahvaljivanjem. Molite ujedno i za nas da nam Bog otvori vrata propovijedanju Radosne vijesti i da možemo navijestiti Tajnu – Krista – zbog koje i jesam u okovima – i da je objavim kako treba!“

Pavao piše ovu pismo vjernicima u Kolosu gdje podsjeća da se svi trebamo oslanjati na Boga. A molitva je točno to – oslanjanje na Boga – kada znaš da sve što si ti i sve što imaš je u Njegovoj ruci. I za to trebamo biti zahvalni Bogu koji nam je sve to dao. A to mijenja stav našeg srca – čini nas mekšima i darežljivijima. Zanimljivo je i to da ta molitva nije ograničena samo na nas i naše potrebe, nego trebamo moliti i za druge. U ovom kratkom tekstu Pavao ih podsjeća da mole za njega i ostale koji su u zatvoru zbog vjere. No ovdje vidimo i nešto jako zanimljivo u vezi s ostavljanjem traga. Iako je Pavao bio u zatvoru, i nije znao kako će se okončati njegov slučaj, on nije očajavao i prepustio se samosažaljenju. Pavao je molio i tražio druge da mole za njega da bi on ostavio trag, nešto vrijedno i trajno iza sebe. Nije odlučio gledati na svoja ograničenja i loše okolnosti, na to što je bio u zatvoru. Kad više nije imao ništa, kad mu je sve bilo oduzeto, još je mogao učiniti nešto da utječe na vječnost – mogao je govoriti drugima o Kristu. Što znači da ostaviti pravi trag, onaj koji je najvrjedniji, znači drugima govoriti o Bogu i upoznati ih s Tajnom!

Danas, da me netko pita, bi li htio biti Luka Modrić ili Davor kojeg skoro nitko ne pozna, odluka je vrlo laka. Odabrao bih Davora. Jer mene je Bog odabrao i razotkrio mi tajnu, svoga Sina. On mi je pokazao Put koji slijedim i na kojem ostavljam traga, oslanjajući se na njega u molitvi. I tu sam Tajnu imao prilike navijestiti mnogima i neki su povjerovali i počeli slijediti Put.

Bog mi je dao priliku da ostavim trag, mnogi ma nevidljiv, ali trag koji je trajan i vječan. Ne kao Luka Modrić. Još bolji i vrjedniji trag za kraljevstvo! Stoga, ako ti razmišljaš kako ostaviti trag u ovome svijetu, slijedi ove istine – budi siguran da je Isus tvoj Put, da se oslanjaš na njega u molitvi, i da bez obzira na okolnosti, govoriš drugima o Kristu.

DAVOR KUKEC

Intervju

Kada se dogodila tvoja ljubav prema Bogu?

Moja ljubav prema Bogu dogodila se otkada mi je moja pokojna baka, a to je bilo od malih nogu, počela govoriti o Njemu i svim čudima koje je napravio te kada sam došla na kamp Nešto više i naučila više o Njemu.

Zašto misliš da je osoban odnos s Bogom koristan za tvoj život?

Odnos s Bogom koristan je za moj život jer me Bog vodi pravim putem i jer znam da se mogu osloniti na Njega u najtežim trenucima te da će mi uvijek pomoći i biti uz mene.

Koji je tvoj najdraži biblijski odjeljak ili stih?

Moj najdraži biblijski stih je iz Prve Petrove poslanice 5,7: *Svu svoju brigu povjerite njemu, jer on se brine za vas.*

Što bi savjetovala ostalim mladima zašto je važno poznavati Boga i čitati Riječ?

Mislim da je važno poznavati Boga jer nas voli neizmjenom ljubavlju i poziva nas da budemo djeca Božja te širimo njegovu Riječ kako bismo ga još bolje upoznali.

Što radiš kako bi tvoj odnos s Njim bio živ?

Kako bih očuvala svoj odnos s Bogom, svaki se dan molim i zahvaljujem mu te odlazim u crkvu.

Zašto voliš dolaziti na grupe za mlade?

Na grupe za mlade dolazim zbog druženja s prijateljima i vrlo zanimljivih predavanja o Bogu, iz kojih mnogo toga naučim o Njemu.

Zbog čega misliš da je život s Bogom bolji?

Mislim da je život s Bogom bolji jer je On uvijek s nama i jer nas nikada neće ostaviti da patimo kada nam je teško i kada se osjećamo odbačeno. Uvijek će ostati s nama, bez obzira na naše grijehе i uvijek nam oprašta.

BRUNA GRILEC

Svu svoju brigu povjerite njemu, jer on se brine za vas.

OSTAVI TRAG I ŽIVI ZA VJEČNOST

Često razmišljam o tome kako neki ljudi ostave trag dok drugi samo prolaze kroz život ne pitajući se postoji li nešto više nakon ovog života. Ljudi koji nisu upoznali Stvoritelja mogu biti lako zbunjeni time zašto smo ovdje, kako živjeti i gdje odlazimo nakon ovog života. To nas dovodi do spoznaje da neki ljudi koji ostavljaju trag znaju zašto su ovdje i znaju zašto se treba boriti. Nadam se da i vi želite više naučiti, kako bi bolje razumjeli sebe i svijet oko sebe. Vjerujem da u svojoj blizini možete vidjeti mnoštvo dobrih primjera. Ako sada nemate takve ljude ili primjere u svojim životima, nadam se da ćete ih uskoro upoznati.

U Bibliji ima mnogo primjera vjernih ljudi koji su svojim životima svjedočanstvo i primjer svima nama danas. Kada upoznate neke ljude i pomislite kako žive drukčijim, dobrim i vjernim životom i ostavljaju trag, sigurno se pitate kako je to moguće? Želim vas ohrabriti i reći kako je to moguće. Naš Stvoritelj samo je jednu misao daleko od vas. Kada počnete misliti o Njemu, zapravo se vaše srce otvara. On tada može doći i voditi vas prema ispunjenom životu. Isus je rekao: *Ja sam došao da imaju život, i to u izobilju* (Ivan 10,10). S druge strane postoji Neprijatelj, on je došao ukrasti sve što nam Bog želi dati. *Kradljivac dolazi samo da ukrade, ubije i uništi* (Ivan 10,10).

Bog je poslao Isusa kako bi nam pokazao primjer i umro za nas kako bismo imali vječni život. Isus je

morao umrijeti radi našega grijehа i pobune. Naš Stvoritelj toliko nas voli da nam je dao novu priliku da budemo s Njim. Drugim riječima, platio je cijenu za nas na križu kako bi svi koji to prihvaćaju i vjeruju imali vječni život.

U Poslanici Hebrejima 11 vidimo brojne primjere ljudi koji su bili promijenjeni kad su se susreli s Bogom. Jesu li svi oni bili savršeni? Daleko od toga. No, nakon susreta s Bogom vjerovali su Njemu i živjeli promijenjenim načinom života bez obzira na sve. Sigurno se pitate kako su to mogli, zar ih nisu odvrćali drugi ili njihove vlastite okolnosti? Sigurno da je bilo odvrćanja, ali oni su bez obzira što nisu odmah vidjeli, vjerovali.

Vjera je bila ključna. Na samom početku Poslanice Hebrejima čitamo kako je VJEROM Noa, iako još nije očima vidio, povjerovao Bogu i počeo graditi arku. Na kraju ga je zbog njegove vjere Bog nagradio i spasio njegovu obitelj od sigurne smrti. Bog im je dao novu šansu, novi život i koristio ga dalje za svoj plan. Noa se nije pokolebao ili dopustio okolini oko sebe da utječe na nešto što je on znao u srcu iako nije odmah vidio ishod. Na taj je način ostavio trag. Želiš li i ti ostaviti trag?

Okruži se što više vjernim ljudima, upoznaj Boga i Njegovu Riječ. Život će ti se mijenjati jer će te Bog koristiti na snažan način i iza tebe će ostati trag. Tvoj trag nekome može biti svjedočanstvo i poticaj. Usudi se vjerovati! Bog te čeka!

MATEJA STOLNIK VUGREK

TI VEĆ ZNAŠ

Moje misli i snovi
su otvorena knjiga
Ti već znaš sve
moje želje i potrebe

Ja ti želim reći sve stvari
koje bih trebao raditi
Znam da me slušaš

Dajem sve od sebe
da ti znaš sve moje
molbe, stare i one nove

Ti već unaprijed znaš što
ja želim reći

Ti nisi iznenađen ničime
o čemu ja molim
Ponekad mislim da sam ja lud

Ali ti si uvijek uz mene
I slušaš svaku moju riječ
sve što je u mojem
srcu i mislima

Iako ti sve znaš
Ti želiš to čuti svejedno
Sve moje povrede, bol i tugu
i sve moje molbe za svaki dan

Tako da sam ja ovdje... Tebi sve govorim

Bog zna
tvoje želje i potrebe,
ali svejedno te želi čuti.
Skrivaš li nekada svoje
želje od Boga kada mu
se moliš? Zašto?

PROČITAJTE
MATEJ 6,7-8
PSALAM 139,2-4

ARMSTRONG MARSHALL

PREPORUKA PJESAMA ZA SLUŠANJE

LAUREN DAIGLE, *YOU SAY*
- na snažan način govori o našem identitetu

LAUREN DAIGLE, *RESCUE*
- govori kako nas On može izbaviti od svega

CECE WINANS, *GOODNESS OF GOD*
- govori o dobroti Božjoj koja nikada ne prestaje

AMANDA COOK, *PIECES*
- govori o tome kako nam se Bog daje
u cijelosti i nikada se ne skriva od nas

HILLSONG UNITED, *OCEANS*
- pjesma koja je osvojila mnoge. Svaka riječ
govori našim srcima. Obavezno ju poslušajte.

KIM WALKER SMITH, *MAKE ROOM*
- potiče nas da u svojim životima napravimo
mjesto za Boga i da mu predamo sve terete,
tradicije i religioznost kako bi On mogao
doći u naše živote

ELEVATION WORSHIP, *DO IT AGAIN*
- govori kako nas Bog nikada neće razočarati
i da Njegova obećanja uvijek vrijede.

MATEJA STOLNIK VUGREK

PREPORUKE FILMA

U nekim od naših prijašnjih brojeva naveli
smo nekoliko preporuka filmova. Želimo vas
još jednom podsjetiti na njih pa ćemo vam
dati listu ukoliko se želite ohrabriti, zabaviti i
naučiti nešto novo kroz njihove snažne poruke:

1. RATNA SOBA / WAR ROOM
- jedan od najgledanijih kršćanskih
modernih filmova
2. MOST / THE BRIDGE
- istinita ljubavna priča
3. BOG NIJE MRTAV / GOD'S NOT DEAD
- snažna poruka za mlade
4. IZABRANI / THE CHOSEN
- inspirativna serija u nastavcima
koja je probudila svijet i mnoge
navela na razmišljanje.

MATEJA STOLNIK VUGREK

UREDNIKA

Mateja Stolnik Vugrek

GRAFIČKI DIZAJN

Ivana Čukelj i Iva Đaković

LEKTURA I KOREKTURA

Branka Tolić

FOTO

Unsplash, Shutterstock

KONTAKT

info@nestovise.hr

mstolnik244@gmail.com

SURADNICI

Igor Vugrek i Steve Taliaferro

IZDAVAČ

Nešto Više

